

عملگرهای پوچ دوگانه و بررسی قضیه بیرکهوف در فضاهای گسسته از نوع l^p

علی بیاتی اشکفتکی

دانشگاه شهرکرد، گروه ریاضی

پذیرش ۹۷/۱۰/۲۴

دریافت ۹۶/۱۱/۰۶

چکیده

ماتریس‌های تصادفی دوگانه نقشی اساسی در نظریه احاطه‌سازی در ابعاد متناهی دارند. قضیه بیرکهوف رابطه میان ماتریس‌های تصادفی دوگانه و جای‌گشت‌های $n \times n$ را بیان می‌کند. این ماتریس‌ها در ابعاد نامتناهی به عملگرهای تصادفی دوگانه و جای‌گشت‌های روی فضاهای $l^p(I)$ گسترش می‌یابند. در این مقاله ابتدا عملگرهای پوچ دوگانه را معرفی کرده و خواص مهمی از آنها را بررسی می‌کنیم. سپس به کمک عملگرهای پوچ دوگانه قضیه بیرکهوف را در ابعاد نامتناهی بررسی کنیم.

واژه‌های کلیدی: عملگر تصادفی دوگانه، عملگر پوچ دوگانه، قضیه بیرکهوف، نقاط لبه‌ای.

رده‌بندی ریاضی (۲۰۱۰): 47B37, 15B48, 15B51

مقدمه

فرض کنیم A یک ماتریس $m \times n$ باشد. ماتریس A را نامنفی می‌گوییم هر گاه همه درایه‌های آن نامنفی باشند. ماتریس نامنفی A را تصادفی سطری (ستونی)^۱ می‌گوییم هر گاه مجموع درایه‌های هر سطر (ستون) A برابر با یک باشد. واضح است تنها ماتریس‌های مربعی می‌توانند هم تصادفی سطری و هم تصادفی ستونی باشند. ماتریس نامنفی و مربعی D را تصادفی دوگانه^۲ می‌نامیم هر گاه هم تصادفی سطری و هم تصادفی ستونی باشد. این نمونه از ماتریس‌ها علاوه بر نظریه ماتریس‌ها در زمینه‌های متعددی از جمله تجزیه ترکیبیاتی، بررسی نامساوی‌ها، توابع شور-محدب^۳، احتمال و فرایندهای تصادفی نقش دارند. به‌عنوان مثال [۱] حاوی اطلاعات جامعی در مورد این مباحث است. نوع خاصی از ماتریس‌های تصادفی دوگانه ماتریس‌های جای‌گشت^۴ هستند. یک ماتریس جای‌گشت ماتریسی است که در هر سطر و ستون آن دقیقاً یک بار عدد یک ظاهر شده باشد و بقیه درایه‌ها صفر باشند. ماتریس‌های تصادفی دوگانه یک مجموعه محدب در فضای ماتریس‌های مربعی هستند.

*نویسنده مسئول bayati.ali@sku.ac.ir

1. Row (column) stochastic
2. Doubly stochastic
3. Schur-convex
4. Permutation

بیرکهوف [۲] نشان داد که ماتریس‌های تصادفی دوگانه پوش محدب ماتریس‌های جای‌گشت هستند. علاوه بر این ماتریس‌های جای‌گشت نقاط لبه‌ای^۱ مجموعه ماتریس‌های تصادفی دوگانه هستند. این مسئله در ابعاد نامتناهی به صورت‌های مختلفی مطرح می‌شود. بیرکهوف سپس یک پرسش کلی در مورد چگونگی و درستی توسیع قضیه قبل در ابعاد نامتناهی مطرح کرد [۳]. بعدها این پرسش به مسئله^۲ ۱۱۱ بیرکهوف^۲ مشهور شد. این مسئله تا کنون در فضاهای مختلف و به صورت‌های متنوعی بررسی شده است. به عنوان مثال ایزبل [۴] فضای خاصی از ماتریس‌های از مرتبه شمارای نامتناهی با نام ماتریس‌های خطی-جمع‌پذیر کراندار^۳ را معرفی کرده سپس نشان داد در این فضا پوش محدب ماتریس‌های جای‌گشت برابر با مجموعه ماتریس‌های تصادفی دوگانه نیست و در واقع فقط یک زیرمجموعه اکید از آن است. ایزبل پوش محدب مجموعه جای‌گشت‌ها را تعیین کرد. سپس کندال [۵] توپولوژی خاصی معرفی کرد و نشان داد که تحت این توپولوژی بستر پوش محدب جای‌گشت‌ها دقیقاً برابر با مجموعه همه ماتریس‌های تصادفی دوگانه است. کندال هم‌چنین نشان داد که جای‌گشت‌ها برابر با نقاط لبه‌ای ماتریس‌های تصادفی دوگانه هستند. بنابراین مسئله ۱۱۱ بیرکهوف جواب مثبتی در فضای ماتریس‌های خطی-جمع‌پذیر کراندار در بعد شمارای نامتناهی دارد.

البته قضیه بیرکهوف توسیع‌های دیگری هم دارد. به عنوان مثال سیورو و شهیدی [۶] مسئله بیرکهوف را در فضای ماتریس‌های سه-تصادفی، گانیخدزی و شهیدی [۷] برای عملگرهای مربعی، و هم‌چنین سفارو [۸]، [۹] برای عملگرهای چندبعدی و هم‌چنین خانواده‌ای شمارش‌پذیر از فضاهای احتمال گسسته (با اشتراک ناتهی) بررسی کرده‌اند. بهرامی، بیاتی و منجگانی [۱۰] به منظور بررسی احاطه‌سازی^۴ و عملگرهای خطی و پیوسته حافظ این رابطه در فضاهای $I^P(I)$ ، عملگرهای تصادفی دوگانه و جای‌گشت‌ها را در این دسته از فضاها تعریف کردند. این عملگرها تعمیمی طبیعی از ماتریس‌های تصادفی دوگانه و ماتریس‌های جای‌گشت هستند. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه و نحوه توسیع آنها به عملگرهای زیرتصادفی می‌توان به منابع [۱۰]، [۱۱]، [۱۲]، [۱۳] مراجعه کرد. چنین عملگرهایی فضای مناسبی برای پرداختن به مسئله ۱۱۱ بیرکهوف را در اختیار قرار می‌دهند. چنانچه در ادامه این بخش می‌بینیم هر عملگر خطی و پیوسته روی $I^P(I)$ ماتریس نظیری به صورت $[a_{ij}]_{i,j \in I}$ دارد. بنابراین فضای مورد بحث در این مقاله گسترده‌تر از فضاهای متناهی و هم‌چنین فضای ماتریس‌های خطی-جمع‌پذیر کراندار است زیرا در واقع فضایی از ماتریس‌های از مرتبه $I \times I$ است که I یک مجموعه ناتهی دلخواه است.

اگر $\{\alpha_i; i \in I\}$ گردایه‌ای از اعداد نامنفی باشد، قرار می‌دهیم

$$\sum_{i \in I} \alpha_i = \sup \left\{ \sum_{i \in F} \alpha_i; F \subseteq I \text{ متناهی است} \right\},$$

و به آن مجموع این گردایه می‌گوییم. به سادگی می‌توان بررسی کرد که اگر $\sum_{i \in I} \alpha_i < \infty$ آن‌گاه حداکثر تعداد

شمارش‌پذیری از α_i ها اکیداً مثبت هستند. هم‌چنین اگر $\{\beta_i; i \in I\}$ گردایه‌ای از اعداد حقیقی باشد و $I^+ = \{i \in I; \beta_i > 0\}$ و $I^- = \{i \in I; \beta_i < 0\}$ ، آن‌گاه به شرطی که $\sum_{i \in I} |\beta_i| < \infty$ قرار می‌دهیم

$$\sum_{i \in I} \beta_i = \sum_{i \in I^+} \beta_i + \sum_{i \in I^-} \beta_i$$

1. Extreme points
2. Birkhoff's Problem 111
3. Boundedly line-summable
4. Majorization

در سراسر این مقاله فرض می‌کنیم I یک مجموعه ناتهی باشد و $1 \leq p < \infty$. فضای $l^p(I)$ را متشکل از همه توابع $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ تعریف می‌کنیم که برای آنها $\sum_{i \in I} |f(i)|^p < \infty$. این فضا با قرار دادن

$\|f\|_p = \left(\sum_{i \in I} |f(i)|^p \right)^{\frac{1}{p}}$ به یک فضای باناخ تبدیل می‌شود. همچنین برای هر $i \in I$ ، $e_i: I \rightarrow \mathbb{R}$ را با ضابطه $e_i(j) = \delta_{ij}$ در نظر می‌گیریم که در این جا δ_{ij} دلتای کرونکر^۱ است.

عملگر $T: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ را مثبت گوییم هرگاه به‌ازای هر $f \in l^p(I)$ که $f \geq 0$ داشته باشیم $Tf \geq 0$ برای عملگر خطی و پیوسته $T: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ و هر $i, j \in I$ قرار می‌دهیم $t_{ij} = Te_j(i)$ و ماتریس (متناهی یا نامتناهی) $[T] = [t_{ij}]$ را ماتریس نظیر T می‌گوییم. به سادگی می‌توان بررسی کرد که اگر $f \in l^p(I)$ و $i \in I$ آن‌گاه $(Tf)(i) = \sum_{j \in I} t_{ij} f(j)$ همگرا است و در ضمن $(Tf)(i) = \sum_{j \in I} t_{ij} f(j)$.

تعریف بعد مفهوم ماتریس‌های تصادفی دوگانه و ماتریس‌های جای‌گشت را (که می‌توانند به‌عنوان عملگرهایی روی \mathbb{R}^n لحاظ شوند) به فضاهای از نوع $l^p(I)$ تعمیم می‌دهد.

تعریف ۱. $[10]$ ، عملگر خطی، پیوسته و مثبت $T: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ را

الف) تصادفی دوگانه می‌نامیم هرگاه

$$\forall i \in I, \sum_{j \in I} Te_j(i) = 1, \quad \forall j \in I, \sum_{i \in I} Te_j(i) = 1$$

ب) جای‌گشت می‌گوییم هرگاه نگاشت دوسویی $\theta: I \rightarrow I$ وجود داشته باشد که به‌ازای هر $j \in I$ داشته باشیم $Te_j = e_{\theta(j)}$

به‌سادگی می‌توان بررسی کرد که هر جای‌گشت یک عملگر طولپا روی فضای $l^p(I)$ است. همچنین هر جای‌گشت یک عملگر تصادفی دوگانه است.

قضیه ۲. $[10]$ ، فرض کنیم $\{d_{ij}; i, j \in I\}$ گردایه‌ای از اعداد نامنفی باشند که

$$\forall i \in I, \sum_{j \in I} d_{ij} = 1. \quad \text{و} \quad \forall j \in I, \sum_{i \in I} d_{ij} = 1$$

در این صورت عملگر تصادفی دوگانه یکتای $D: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ وجود دارد که $[D] = [d_{ij}]$. در ادامه این مقاله از نمادگذاری‌های زیر استفاده می‌کنیم.

$$\mathcal{DS} = \{D: l^p(I) \rightarrow l^p(I); D \text{ یک عملگر تصادفی دوگانه باشد.}\}$$

$$\mathcal{P} = \{P: l^p(I) \rightarrow l^p(I); P \text{ یک جایگشت باشد.}\}$$

همچنین در فضای برداری X برای $A \subseteq X$ ، کوچک‌ترین مجموعه محدب شامل A را پوش محدب مجموعه A می‌نامیم و با $\text{co}(A)$ نمایش می‌دهیم.

1. Kroneker's delta

عملگرهای پوچ دوگانه در فضای $l^p(I)$

در این بخش دسته خاصی از عملگرها روی فضای $l^p(I)$ را معرفی می‌کنیم که بر مبنای آنها می‌توان نقاط لبه‌ای مجموعه \mathcal{DS} را توصیف کرد.

تعریف ۳. عملگر $T: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ را یک عملگر پوچ دوگانه می‌نامیم هرگاه هر سطر و ستون از ماتریس نظیر T به‌طور یکنواخت در $l^1(I)$ قرار داشته باشد. به‌علاوه مجموع هر سطر و هر ستون از T برابر با صفر باشد. مجموعه همه عملگرهای پوچ دوگانه روی فضای $l^p(I)$ را با \mathcal{D}_0 نشان می‌دهیم.

در این‌جا ابتدا مثالی از یک عملگر پوچ دوگانه معرفی کرده، سپس به بررسی خواص مهمی از این عملگرها می‌پردازیم.

مثال ۱. فرض کنیم به‌ازای هر $f = (f_1, f_2, f_3, \dots) \in l^p$ عملگر $T: l^p \rightarrow l^p$ با ضابطه

$$Tf = (f_1 - f_2, -f_1 + f_3, f_2 - f_4, -f_3 + f_5, f_4 - f_6, -f_5 + f_7, \dots)$$

تعریف شده باشد. با توجه به روابط

$$\begin{aligned} \|Tf\|^p &= |f_1 - f_2|^p + \sum_{i=1}^{\infty} |f_i - f_{i+2}|^p \leq 2^{p-1} (|f_1|^p + |f_2|^p) + 2^{p-1} \sum_{i=1}^{\infty} (|f_i|^p + |f_{i+2}|^p) \\ &= 2^p \sum_{i=1}^{\infty} |f_i|^p = 2^p \|f\|^p, \end{aligned}$$

T خوش‌تعریف است و چون T خطی است، با استفاده مجدد از این روابط داریم $\|Tf\| \leq 2\|f\|$. بنابراین T پیوسته است.

از طرفی به‌کمک ضابطه T داریم $Te_1 = e_1 - e_2$ و برای هر $k \geq 2$ $Te_k = (-1)^k (e_{k+2} - e_k)$. بنابراین

نمایش ماتریسی T عبارت است از

$$[T] = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 & 0 & 0 & \dots \\ -1 & 0 & 1 & 0 & 0 & \dots \\ 0 & 1 & 0 & -1 & 0 & \dots \\ 0 & 0 & -1 & 0 & 1 & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & \dots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{bmatrix}.$$

اما چون نرم-یک هر سطر و هر ستون در این ماتریس برابر با مقدار ثابت $M = 2$ است، پس همه سطرها و ستون‌های T به‌طور یکنواخت در $l^1 = l^1(\mathbb{N})$ قرار می‌گیرند. این مطلب نشان می‌دهد که T یک عملگر پوچ دوگانه است.

لازم به ذکر است که برای یک عملگر خطی و پیوسته روی $l^p(I)$ این امکان ممکن وجود دارد که مجموع سطرها و همین‌طور مجموع همه ستون‌های ماتریس نظیر آن برابر با صفر باشد بدون این‌که سطرها یا ستون‌های این عملگر به‌طور یکنواخت در $l^1(I)$ قرار داشته باشند. در ادامه مثالی از این نوع می‌آوریم.

مثال ۲. عملگر $T: l^1 \rightarrow l^1$ را با ضابطه

$$Tf = (f_1 - f_2, -f_1 + f_2, f_3 - f_4 + f_5 - f_6, -f_3 + f_4 - f_5 + f_6, f_7 - f_8 + f_9 - f_{10} + f_{11} - f_{12}, -f_7 + f_8 - f_9 + f_{10} - f_{11} + f_{12}, \dots)$$

به‌ازای هر $f = (f_1, f_2, f_3, \dots) \in l^1$ در نظر می‌گیریم. ابتدا توجه می‌کنیم که

$$\|Tf\| = 2|f_1 - f_2| + 2|f_3 - f_4 + f_5 - f_6| + 2|f_7 - f_8 + f_9 - f_{10} + f_{11} - f_{12}| + \dots \leq 2\|f\|.$$

بنابر ضابطه عملگر T و با توجه به روابط قبل T خوش تعریف، خطی و پیوسته است. این عملگر دارای ماتریس نظیری بدین صورت است:

$$[T] = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \dots \\ -1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \dots \\ 0 & 0 & 1 & -1 & 1 & -1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \dots \\ 0 & 0 & -1 & 1 & -1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & -1 & 1 & -1 & 1 & -1 & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 1 & -1 & 1 & -1 & 1 & \dots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{bmatrix}$$

چنان که دیده می شود در ماتریس نظیر این عملگر مجموع درایه های هر سطر و ستون صفر است. هم چنین هر سطر و هر ستون در فضای l^1 قرار دارد. این در حالی است که سطرهای این عملگر به طور یک نواخت در l^1 قرار نمی گیرند. در ادامه این بخش خواصی از عملگرهای پوچ دوگانه را بررسی می کنیم.

قضیه ۴. \mathcal{D}_0 یک زیرفضای $B(l^p(I))$ ، مجموعه عملگرهای خطی و کراندار روی $l^p(I)$ است. به علاوه این زیرفضا نسبت به ترکیب بسته است.

اثبات: با یک بررسی ساده معلوم می شود که \mathcal{D}_0 زیرفضای $B(l^p(I))$ است. نشان می دهیم این زیرفضا نسبت به ترکیب عملگرها بسته است. فرض کنیم $A, B \in \mathcal{D}_0$. هم چنین فرض کنیم $[A] = [a_{ij}]$ ، $[B] = [b_{ij}]$ و $[AB] = [c_{ij}]$. نشان می دهیم $AB \in \mathcal{D}_0$. برای این منظور فرض کنیم α و β به ترتیب کران هایی برای نرم-یک سطر و ستون های $[A]$ و $[B]$ باشند.

اما به ازای هر $i, j \in I$ داریم $c_{ij} = \sum_{k \in I} a_{ik} b_{kj}$ بنابراین با توجه به قضیه فوبینی

$$\sum_{i \in I} |c_{ij}| = \sum_{i \in I} \left| \sum_{k \in I} a_{ik} b_{kj} \right| \leq \sum_{i \in I} \sum_{k \in I} |a_{ik} b_{kj}| = \sum_{k \in I} \sum_{i \in I} |a_{ik} b_{kj}| = \sum_{k \in I} |b_{kj}| \sum_{i \in I} |a_{ik}| \leq \alpha \sum_{k \in I} |b_{kj}| \leq \alpha \beta.$$

هم چنین به طریق مشابه داریم $\sum_{j \in I} |c_{ij}| \leq \alpha \beta$.

بنابراین سطر و ستون های $[AB] = [c_{ij}]$ به طور یک نواخت در $l^1(I)$ قرار دارند. از طرف دیگر با توجه به این که در سری های زیر حداکثر تعداد شمارش پذیری از جملات غیر صفر هستند، پس می توان از قضیه فوبینی استفاده کرد و در این صورت داریم

$$\sum_{i \in I} c_{ij} = \sum_{i \in I} \sum_{k \in I} a_{ik} b_{kj} = \sum_{k \in I} \sum_{i \in I} a_{ik} b_{kj} = \sum_{k \in I} b_{kj} \sum_{i \in I} a_{ik} = 0.$$

به طریق مشابه $\sum_{j \in I} c_{ij} = 0$. پس $AB \in \mathcal{D}_0$ و اثبات قضیه کامل می شود.

قضیه ۵. تفاضل هر دو عملگر تصادفی دوگانه یک عملگر پوچ دوگانه است.

اثبات: فرض کنیم $D_1, D_2 \in \mathcal{DS}$ به ترتیب دارای ماتریس های نظیر $[a_{ij}]$ و $[b_{ij}]$ باشند. آن گاه داریم

$$\sum_{i \in I} |a_{ij} - b_{ij}| \leq \sum_{i \in I} |a_{ij}| + \sum_{i \in I} |b_{ij}| = \sum_{i \in I} a_{ij} + \sum_{i \in I} b_{ij} = 2.$$

به همین ترتیب $\sum_{j \in I} |a_{ij} - b_{ij}| \leq 2$. پس سطرها و ستون‌های $D_1 - D_2$ به‌طور یکنواخت در $l^1(I)$ قرار می‌گیرند.

همچنین به‌سادگی داریم $\sum_{j \in I} (a_{ij} - b_{ij}) = 0$ و $\forall i \in I, \sum_{j \in I} (a_{ij} - b_{ij}) = 0$ و $\forall j \in I, \sum_{i \in I} (a_{ij} - b_{ij}) = 0$. پس

$$D_1 - D_2 \in \mathcal{D}_0$$

تذکره ۱. به‌سادگی می‌توان بررسی کرد که برای یک عملگر پوچ دوگانه مانند $T: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ با ماتریس نظیر $[T] = [t_{ij}]$ ، ماتریس نظیر یک عملگر (خطی و پیوسته) یکتا مانند $T^t: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ است. این عملگر یکتا را ترانهاده^۱ عملگر T می‌نامیم و با T^t نمایش می‌دهیم. این مفهوم از ترانهاده در حالتی که I متناهی باشد (یا به‌طور معادل حالتی که $\dim l^p(I) < \infty$) با مفهوم ترانهاده یک ماتریس مطابقت دارد. از این تعریف به‌سادگی داریم $(T^t)^t = T$ و این که عملگرهای پوچ دوگانه نسبت به عمل ترانهاده بسته هستند. در واقع $T \in \mathcal{D}_0$ اگر و تنها اگر $T^t \in \mathcal{D}_0$

رابطه جای‌گشت‌ها و عملگرهای تصادفی دوگانه

در این بخش ابتدا قضیه بیرکهوف را در مورد ماتریس‌ها آورده، سپس به بررسی درستی این قضیه در مورد عملگرهای تصادفی دوگانه در فضاهای $l^p(I)$ خواهیم پرداخت.

قضیه ۶. (بیرکهوف) [۱]، نقاط لبه‌ای مجموعه ماتریس‌های تصادفی دوگانه دقیقاً برابر با مجموعه ماتریس‌های جای‌گشت هستند. به‌علاوه پوش محدب ماتریس‌های جای‌گشت برابر با ماتریس‌های تصادفی دوگانه است.

اگر ادعای قضیه بیرکهوف در مورد فضاهای $l^p(I)$ هم درست باشد، آن‌گاه باید داشته باشیم $\text{co}(\mathcal{P}) = \mathcal{DS}$. در قضیه ۷ نشان می‌دهیم این مطلب درست نیست. در واقع تنها می‌توانیم نشان دهیم $\text{co}(\mathcal{P}) \subseteq \mathcal{DS}$.

قضیه ۷. در فضای $l^p(I)$ داریم $\text{co}(\mathcal{P}) \subseteq \mathcal{DS}$. در ضمن تساوی تنها زمانی برقرار است که I متناهی باشد.

اثبات: چون هر جای‌گشت یک عملگر تصادفی دوگانه است پس $\mathcal{P} \subseteq \mathcal{DS}$. اما \mathcal{DS} یک مجموعه محدب است. بنابراین $\text{co}(\mathcal{P}) \subseteq \mathcal{DS}$.

برای اثبات قسمت دوم قضیه، اگر $I = \{i_1, \dots, i_n\}$ یک مجموعه متناهی باشد، آن‌گاه نگاشت $\theta: l^p(I) \rightarrow \mathbb{R}^n$ که با ضابطه $\theta(f) = (f(i_1), \dots, f(i_n))$ به‌ازای هر $f \in l^p(I)$ تعریف شده است، یک نگاشت خطی و دوسویی است. حال اگر $D: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ یک نگاشت خطی باشد، آن‌گاه چون θ خطی است $\theta D \theta^{-1}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ هم یک نگاشت خطی خواهد شد و به‌سادگی می‌توان بررسی کرد که ماتریس نظیر عملگر D با ماتریس متناظر با نگاشت $\theta D \theta^{-1}$ (در پایه استاندارد) یکسان است. به‌عبارت دیگر $[D] = [\theta D \theta^{-1}]$. این مطلب نشان می‌دهد $D: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ یک عملگر تصادفی دوگانه (جای‌گشت) است، اگر و تنها اگر ماتریس نظیر $\theta D \theta^{-1}$ یک ماتریس تصادفی دوگانه (جای‌گشت) باشد. حال فرض کنیم $D \in \mathcal{DS}$. در این صورت بنا به قضیه بیرکهوف می‌توان نگاشت‌های جای‌گشت $P_1, \dots, P_k: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ و اعداد نامنفی $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ با شرط $\sum_{i=1}^k \lambda_i = 1$ را یافت به-

1. Transpose

طوری که $\theta D \theta^{-1} = \sum_{i=1}^k \lambda_i P_i$ بنابراین $D = \sum_{i=1}^k \lambda_i \theta^{-1} P_i \theta$ ولی چون $\theta^{-1} P_i \theta$ ها، همگی جای گشت‌هایی روی $l^p(I)$ هستند، پس $D = \sum_{i=1}^k \lambda_i \theta^{-1} P_i \theta \in \text{co}(\mathcal{P})$. تا اینجا معلوم می‌شود که اگر I یک مجموعه متناهی باشد،

آن‌گاه $\text{co}(\mathcal{P}) \subseteq \mathcal{DS}$. از طرفی چون همواره داریم $\mathcal{DS} \subseteq \text{co}(\mathcal{P})$ ، پس $\mathcal{DS} = \text{co}(\mathcal{P})$.

برعکس، فرض کنیم $\mathcal{DS} = \text{co}(\mathcal{P})$. نشان می‌دهیم I یک مجموعه متناهی است. با برهان خلف فرض کنیم I نامتناهی باشد. در ادامه برای رسیدن به تناقض، عملگر تصادفی دوگانه D را چنان می‌یابیم که $D \in \mathcal{DS} - \text{co}(\mathcal{P})$. برای این منظور فرض کنیم $A = \{i_1, i_2, \dots\} \subseteq I$ یک زیرمجموعه شمارای نامتناهی I باشد و $B = I - A$ هم‌چنین به‌ازای هر $i, j \in I$ قرار می‌دهیم

$$d_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{2^n} & i, j \in A, i = i_1, j = i_n, n > 1 \\ \frac{1}{2^m} & i, j \in A, i = i_m, j = i_1, m > 1 \\ 1 - \frac{1}{2^n} & i, j \in A, i = j = i_n \\ 1 & i, j \in B, i = j \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

یک بررسی نسبتاً ساده نشان می‌دهد

$$\forall i \in I, \sum_{j \in I} d_{ij} = 1 \quad \text{و} \quad \forall j \in I, \sum_{i \in I} d_{ij} = 1.$$

بنابراین طبق قضیه ۲ عملگر $D \in \mathcal{DS}$ وجود دارد که $[D] = [d_{ij}]$. نشان می‌دهیم $D \notin \text{co}(\mathcal{P})$. زیرا اگر $D = \lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k$ آن‌گاه در سطر $i = i_1$ از ماتریس نظیر D بینهایت درایه غیرصفر وجود دارد در حالی که در سطر $i = i_1$ از ماتریس نظیر $\lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k$ حداکثر k درایه غیرصفر وجود دارد. پس $D \neq \lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k$. این تناقض نشان می‌دهد $D \notin \text{co}(\mathcal{P})$.

اکنون قسمت دیگر قضیه بیرکھوف را در مورد نقاط لبه‌ای مجموعه \mathcal{DS} بررسی می‌کنیم. این بحث را با یک مثال شروع می‌کنیم. برای این منظور لم زیر مورد نیاز است.

لم ۸. فرض کنیم عملگر $D \in \mathcal{DS}$ دارای ماتریس نظیر $[d_{ij}]$ باشد. در این صورت D یک جای گشت است اگر و تنها اگر به‌ازای هر $i, j \in I$ $d_{ij} = 0$ یا $d_{ij} = 1$

اثبات: ابتدا فرض کنیم به‌ازای هر $i, j \in I$ داشته باشیم $d_{ij} = 0$ یا $d_{ij} = 1$ برای $j_0 \in I$ ، با توجه به این $(D \in \mathcal{DS})$ داریم $\sum_{i \in I} d_{ij_0} = 1$ اما چون $d_{ij} = 0$ یا $d_{ij} = 1$ ، پس دقیقاً یک $i_0 \in I$ هست به‌طوری که $d_{i_0 j_0} = 1$

و ضمناً برای بقیه $i \in I$ ها داریم $d_{ij_0} = 0$

اکنون $\theta: I \rightarrow I$ را نگاشت با ضابطه $\theta(j_0) = i_0$ در نظر می‌گیریم. با توجه به توضیحات قبل برای هر $j \in I$ داریم $De_j = e_{\theta(j)}$. ابتدا نشان می‌دهیم θ یک به یک و پوشا است. برای این منظور اگر $j_0 \neq j_1$ و $i_0 = \theta(j_0) = \theta(j_1)$ ، آن‌گاه داریم $1 = \sum_{j \in I} d_{i_0 j} \geq d_{i_0 j_0} + d_{i_0 j_1} = 2$ که تناقض است. این تناقض نشان می‌دهد

T یک به یک است.

برای اثبات پوشایی، فرض کنیم $i_0 \in I$. با توجه به این که $\sum_{j \in I} d_{i_0 j} = 1$ و به کمک فرض به‌ازای هر $i, j \in I$ ، $d_{ij} = 0$ یا $d_{ij} = 1$ مجدداً می‌توان دقیقاً یک $j_0 \in I$ یافت که برای آن $d_{i_0 j_0} = 1$ بنابراین داریم $\theta(j_0) = i_0$ و از این رو، θ پوشا است.

اکنون اگر $P_\theta: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ جای‌گشت متناظر با نگاشت دوسویی $\theta: I \rightarrow I$ باشد، آن‌گاه داریم:

$$\forall j \in I, \quad D(e_j) = e_{\theta(j)} = P_\theta(e_j).$$

این مطلب نشان می‌دهد $D = P_\theta$. به عبارت دیگر D یک جای‌گشت است.

اثبات عکس این قضیه ساده است.

قضیه ۹. هر جای‌گشت یک نقطه لبه‌ای از مجموعه \mathcal{DS} است.

اثبات: فرض کنیم $P: l^p(I) \rightarrow l^p(I)$ یک جای‌گشت باشد. با برهان خلف اگر $P \notin \text{Ext}(\mathcal{DS})$ ، آن‌گاه $D_1, D_2 \in \mathcal{DS}$ با شرط $D_1 \neq D_2$ و $\lambda \in (0, 1)$ وجود دارند که $P = \lambda D_1 + (1 - \lambda) D_2$. حال فرض کنیم $[P] = [p_{ij}]$ ، $[D_1] = [a_{ij}]$ و $[D_2] = [b_{ij}]$. چون $D_1 \neq D_2$ ، پس $i, j \in I$ وجود دارند به طوری که $a_{ij} \neq b_{ij}$. بنابراین به کمک تساوی $P = \lambda D_1 + (1 - \lambda) D_2$ داریم $p_{ij} = \lambda a_{ij} + (1 - \lambda) b_{ij}$. چون $a_{ij}, b_{ij} \in [0, 1]$ و $a_{ij} \neq b_{ij}$ پس حداقل یکی از این دو مقدار اکیداً مثبت است و چون $\lambda \in (0, 1)$ پس $p_{ij} = \lambda a_{ij} + (1 - \lambda) b_{ij} > 0$. به طور مشابه حداقل یکی از دو مقدار a_{ij}, b_{ij} اکیداً کوچک‌تر از یک است. پس $p_{ij} = \lambda a_{ij} + (1 - \lambda) b_{ij} < \lambda + (1 - \lambda) = 1$. بنابراین $0 < p_{ij} < 1$ که با لم قبل در تناقض است.

در ادامه مثالی از یک عملگر تصادفی دوگانه می‌آوریم که در آن مجموعه I ناشماراست.

مثال ۳. فرض کنیم $\lambda \in [0, 1]$ و $D: l^p(\mathbb{R}) \rightarrow l^p(\mathbb{R})$ با ضابطه $D(f)(x) = \lambda f(x) + (1 - \lambda) f(x^3)$ به‌ازای هر $f \in l^p(\mathbb{R})$ و $x \in \mathbb{R}$ تعریف شده باشد. واضح است که D خطی و پیوسته است. حال اگر $\theta_1, \theta_2: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ را به ترتیب توابع دوسویی به صورت $\theta_1(x) = x$ و $\theta_2(x) = \sqrt[3]{x}$ تعریف کنیم، آن‌گاه داریم $D = \lambda P_{\theta_1} + (1 - \lambda) P_{\theta_2}$. پس $D \in \text{Ext}(\mathcal{DS})$ اما اگر $\lambda \in (0, 1)$ ، آن‌گاه $D \notin \text{Ext}(\mathcal{DS})$ اما اگر $\lambda = 0$ یا $\lambda = 1$ آن‌گاه بنا به قضیه ۹ داریم $D \in \text{Ext}(\mathcal{DS})$.

سوالی که در این جا مطرح می‌شود این است که آیا تنها فقط جای‌گشت‌ها نقاط لبه‌ای عملگرهای تصادفی دوگانه روی $l^p(I)$ هستند؟ در واقع ما نتوانسته‌ایم جواب این مسئله را بیابیم. بنابراین جواب کامل این مسئله را به عنوان یک سوال باز مطرح می‌کنیم. اما حداقل می‌توان نقاط لبه‌ای مجموعه \mathcal{DS} را بر حسب عملگرهای پوچ دوگانه توصیف کرد.

قضیه ۱۰. فرض کنیم $D \in \mathcal{DS}$. در این صورت شرایط زیر معادل است.

(الف) $D \notin \text{Ext}(\mathcal{DS})$

(ب) یک عملگر پوچ دوگانه غیر صفر مانند $T \in \mathcal{D}_0$ هست به طوری که $D \pm T \in \mathcal{DS}$

اثبات: ابتدا فرض کنیم شرط الف) برقرار باشد. چون D یک نقطه لبه‌ای برای مجموعه \mathcal{DS} نیست، $D_1, D_2 \in \mathcal{DS}$ (که $D_1 \neq D_2$) می‌توان یافت که $D = \frac{1}{2}(D_1 + D_2)$. بنابراین $D - D_1 = D_2 - D$. اکنون قرار می‌دهیم $D + T = D_2$ و واضح است که $T \neq 0$. با توجه به قضیه ۵ داریم $T \in \mathcal{D}_0$ هم‌چنین $D - T = D_1$ و $D - T = D_1$ که هر دو عملگرهایی تصادفی دوگانه هستند.

برعکس: چون $T \neq 0$ پس $D + T \neq D - T$. از طرفی طبق فرض هر کدام از عملگرهای $D + T$ و $D - T$ در

مجموعه \mathcal{DS} قرار دارند. علاوه بر این داریم $D = \frac{1}{2}((D + T) + (D - T))$ و در نتیجه $D \notin \text{Ext}(\mathcal{DS})$.

یک نتیجه سراسر است از قضیه ۱۰ به این صورت است که: $D \in \mathcal{DS}$ یک نقطه لبه‌ای برای مجموعه \mathcal{DS} است، اگر و

تنها اگر به‌ازای هر $T \in \mathcal{D}_0$ داشته باشیم $D + T \notin \mathcal{DS}$ یا $D - T \notin \mathcal{DS}$.

منابع

1. Marshall A., Olkin I., "Inequalities: Theory of Majorization and its Applications", Academic Press, New York-London (1979).
2. Birkhoff G., "Three observations on linear algebra", Rev. Univ. Nac. Tucuman, 5 (1946) 147-151.
3. Birkhoff G., "Lattice Theory", revised edition, New York, (1948).
4. Isbell J. R., "Birkhoff's Problem 111", Proc. American Math. Soc., 6 (1955) 217-218.
5. Kendall D. G., "On infinite doubly-stochastic matrices and Birkhoff's Problem 111", J. London Math. Soc., 35 (1960) 81-84.
6. Saburov M., Shahidi F., "Birkhoff's theorem for triple stochastic matrices related to quadratic stochastic operators", in: Proceedings of the 4th ICREM, October 21-23, Malaysia, Univ. Putra Malaysia, (2009) 478-482.
7. Ganikhodzhaev R. N., Shahidi F.A., "On doubly stochastic quadratic operators and Birkhoff's problem", Linear Algebra Appl. 432 (2010) 24-35.
8. Safarov Yu., "Birkhoff's theorem and multidimensional numerical range", J. Funct. Anal., 222 (2005) 61-97.
9. Safarov Yu., "Birkhoff's Theorem for a Family of Probability Spaces", Algebra i Analiz 17 (5) (2005) 143-165. (in Russian).
10. Bahrami F., Bayati A., Manjegani S. M., "Linear preservers of majorization on $l^p(I)$ ", Linear Algebra Appl., 436 (2012) 3177-3195.

11. Bayati A., "Generalized Kakutani's conjecture for doubly stochastic operators", *Linear Multilinear Algebra*, 65 (7) (2017) 1311-1315.
12. Ljubenovic M., "Weak majorization and doubly substochastic operators on $l^p(I)$ ", *Linear Algebra Appl.*, 486 (2015) 295-316.
13. Ljubenovic M., Djordjevic D. S., "Linear preservers of weak majorization on $l^1(I)^+$, when I is an infinite set", *Linear Algebra Appl.* 517 (2017) 177-198.